

Bata János

Mert a halál fölülír mindent

In memoriam Gubás Jenő

Meglékelte koponyával,
mint évezredekén át
elődeid, a táltosok,
gyógyítottad néped
testi-lelki bánatát-bajait.
Hitted és vallottad:
csonka anyanyelvvel,
megcsonkult nemzettudattal
mindannyian elveszünk.
Munkád most és itt,
ebben az árnyékvilágban
véget ért.
De nem pihenhetsz meg,
mert oly nagy munka vár még rád,
odafönt, a csillagok között,
a Hadak útján,
hol még annyi, de annyi lélek
a te vigaszodra vár:
gyógyítanod kell ott is,
cipelned, vinned kell
fájdalmukat, hogy könnyíts
lelkük szenvedésén.
Gyógyítsd és szavaid erejével vigasztald
azokat, akiknek még mindig fáj
a szétszórattatott nemzet,
az a sok árulás,
Világos, Trianon és Mohács!
Gyógyítsd és vigasztald
őket, kiket
a Tisza mentén lőttek
a folyóba, kínoztak halálra,

vetettek dögök közé, árkokba!
Gyógyítsd és vigasztald
a Monte Grappa, Isonzó és Doberdó
gránát tépte katonáit,
a Don-kanyar hóba-jégbe fagyott
honvédeit és hű társaik,
lovaik lelkét is,
hisz őket sem harcmezőre,
hanem szántóföldre teremtette
egykoron az Úr – lelkük még mindig
remeg a fülsiketítő robbanásoktól,
nyerítésük, hörgésük még mindig
ott zihál lelkükben – gyógyítsd meg őket is!
És ott vannak, Istenem, még mennyien vannak,
kiket Pest és Buda kövein ért a halál – örökre
gyerekemberek,
testükön golyó- és gránátzilánk ütötte sebek,
leszakadt fejek, széttaposott gyermek- és
asszonytestek – lelkeiket ápolod és orvosold, te
jó táltos!

Meglékelte koponyával,
mint évezredekén át
elődeid, a táltosok,
gyógyítottad néped
testi-lelki bánatát-bajait.
Mondanám:
pihenj meg, hosszú volt az út
és a harc,
de nem tehetem,
hisz rád még
töméntelen munka vár.

Horgos, 2023. december 13. – Törökkanizsa, 2023. december 29.